

fra den juridiske Side, men navnlig fra et statsøkonomisk Synspunkt maatte det vigtige Spørgsmaal komme i Betragtning, til hvad Grad det er ønskeligt, at Overdragelsen af faste Eiendomme lettes, da en al for stor Lettelse i denne Henseende kan føre til, at Gjenstande, der efter deres Natur kun ere bestemte og stikfede til at være frugtbringende gennem stadig Besiddelse, gaae over til at blive Middele til en ufrugtbar Spekulations-Handel.

IV. a.

Erklæring

fra

den kongelige Lands-Over- samt Hof- og Stadsrets Skiftekommission.

af 22de Juli 1858.

Justitsministeriet har med Skrivelse af 26de f. M. tilstillet Retten et Antal Exemplarer af en Betænkning fra den til at tage under Overveelse, hvorledes de meest fremtrædende Mangler ved den i Kongeriget gjældende Fallitlovgivning kunne afhjælpes, nedsatte Kommission, og forlangt Rettens Dtringer i den Auleadning.

Denne Sag er fra Retten bleven Skiftekommissionen tilstillet, og ved at tilbagevende samme, tillade vi os at fremsætte vore Tanker ved Kommissionens forskjellige Indstillinger.

Af Indstillingen I tiltræde vi Indholdet.

Indstillingen II kunne vi ikke tiltræde, men ansee den ikke for at være af synderlig Betydning. Spørgsmaal om Gyldigheden af Gaver forekommer nok sjelden i Fallitboer.

Indstillingen III tiltræde vi.

Indstillingen IV, a kunne vi ikke tiltræde.

At tillægge de mødende Kreditors Pluralitet, beregnet efter Størrelsen af deres respektive Fordringer, Ret til at bebyrde Boet med de forøgede Udgifter eller Omkostninger, som dets Behandling ved Kommissarier vil medføre, ansee vi for meget misligt. Thi for det første kan det let hænde sig, at de, der, naar der er Tale om at søge om Kommissarier, møde som Kreditorer, befindes siden ikke at have Krav paa Boet eller ikke virkelig at være Kreditorer. Dernæst maae vi bemærke, at af de virkelige Kreditorer i et Fallitbo, hvor der er Spørgsmaal om at belaste dette med en Udgift, kunne der være nogle, som, enten Udgiften finder Sted eller ikke, dog ville faae fuld Betaling, og nogle, som i intet Tilfælde ville faae nogen Betaling. Men efter Kommissionens Indstilling bliver denne Forskjel uden Indflydelse paa Betydningen af Kreditorernes Stemmer. I et Bo f. Ex., hvor der i intet Tilfælde kan blive fuld Betaling til de privilegerede Kreditorer, og følgelig slet ingen Betaling til de uprilegerede, skulle disse, naar Beløbet af deres sammenlagte Fordringer overstiger Beløbet af de privilegeredes, efter Kommissionens Indstilling være berettiget til, imod de privilegeredes Protest, at faae Kommissarier udnævnte og at bevilge Fallenten Underholdningsbidrag, om end Følgen deraf vil blive, at de privilegerede Kreditorer gaae glip af den Betaling, der ellers vilde have tilkommet dem. Ligeledes vil den, der har første Prioritet i Boets faste Eiendom, og hvis Fordring er fuldkommen betrygget, være i Stand til, naar hans Krav i Størrelse overstiger Boets øvrige Gjæld, at kunne ganske eller tildeels, uden mindste Tab for sig selv, ved at samtykke i Udgifter eller i Estergivelse af Boets Tilgodehavende, stille de andre Kreditorer, selv de privilegerede, saasom Tjenestefolk, Staten og Kommunen med Hensyn til personlige Skatter og Afgifter, ved den dem ellers tilkommende Betaling.

Hvor der skulle være Kommissarier, bør disse formentlig have dømmende Myndighed, og altsaa besikkes som hidtil. Dersom Kommissarier ikke skulle have dømmende Myndig-